

НАШІ Нескорені

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

Жовтень 2019 р.

№ 2 (291)

Ціна договірна

СВЯТО ПОКРОВИ – СВЯТО УПА!

Традиція відзначення дати народження УПА починається від наказу головного командира УПА Романа Шухевича за 1947-ий рік. Хоча дата більше символічна, аніж хронологічна, за документами нацистських спецслужб восени 1942 р. на Волині активізувалися бойова активність українського підпілля, формування боївки ОУН та втеча у ліси членів підпілля. Формально перехід до відкритого антинімецького збройного спротиву був схвалений на III конференції ОУН, що відбулася 17–21 лютого 1943 р. Вже у січні-лютому 1943 р. виникають перші повстанські сотні під командуванням Г. Перегінняка («Коробки») та С. Качинського («Остапа»).

УПА постала не лише для оборони українського населення від нацистського терору, але й для захисту від провокативно-підривної діяльності радянських партизан, які взимку 1942-1943 рр. наступали з білоруських лісів. Водночас з літа 1943 р. «лісова армія» була залучена до кривавого протистояння з польським підпіллям на Волині – так званої «малої українсько-польської війни». Основною діяльності УПА була тактика двофронтової боротьби проти двох тоталітарних режимів – сталінського СРСР та нацистського Третього Райху.

Творці УПА розглядали її як можливий зародок регулярної української армії. УПА спиралася на розгалужену мережу ОУН, яка становила своєрідний тил армії – запілля. У формуванні УПА брали участь представники різних політичних угруповань, селяни, національні меншини. Тому можна сказати,

Головний командир УПА Роман Шухевич

що вона мала загальноукраїнський характер. З липня 1944 р. УПА підпорядковувалася Українській Головній Визвольній Раді (УГВР) – керівному військово-політичному органу воюючої України. Політичною платформою УПА була боротьба за самостійність України, за основні демократичні права і свободи, включно з рівними правами для нацменшин та співпрацею з іншими поневоленими народами проти нацизму та сталінізму.

Структурно УПА поділялася на три краєві командування: УПА-«Північ» (Волинь, Полісся), УПА-«Південь» (Поділля, Київщина) та УПА-«Захід» (Галичина, Буковина, Закарпаття, Закерзоння). Кожне командування мало у своєму складі воєнні округи та тактичні відтинки. Головним командиром УПА з листопада 1943 р. до загибелі у березні 1950 р. був Роман Шухевич.

Бойові відділи УПА були згорнуті відповідно до наказу УГВР від 3 вересня 1949 року, а її вояки влилися у збройне антикомуністичне підпілля.

Командир ТВ-21 «Гуцульщина»
Петро Мельник-«Хмара» з групою повстанців

12 прикмет характеру українського націоналіста

(Доповненням «Декалогу» стали «12 прикмет характеру українського націоналіста» та «44 правила життя українського націоналіста». Щоправда, вони не є так широко відомими, як «Декалог», та все ж таки всі провідні члени ОУН зобов'язані самі знати і пояснити їх низовим членам, зокрема юнацтву, в плані ідеологічного вишколу).

Текст “12 прикмет характеру українського націоналіста” такий:

1. Все готовий, це значить, що він є вояком Української Революційної Армії. Він бореться на великому всеобіймаючому Фронті Української Національної Революції, віддаючи всі свої сили, готовий кожної хвилини віддати і своє життя. Український націоналіст є завжди в повній бойовій готовості.

2. Безкорисливий, це значить, що Ідею Українського Націоналізму й службу для неї ставить він вище всіх скарбів світу цього. Для неї він проміняє з радістю можливість спокійного та вигідного життя на тверду долю жовніра-борця, теплу хату – на окопи чи тюрму. Щастя шукає і знаходить він у радості з боротьби й перемоги на службі Великій і Святій Справі. Лише в щасті Української Нації щастя українського націоналіста. Її воля, слава й могутність – його найбільше бажання.

3. Чесний, це значить, що він ім'я націоналіста носить гідно й ніколи не сплямить ніяким нечесним вчинком. Він завжди придержується високих вимог націоналістичної моралі. Мораль опортуністичного світу родить і плекає безділля, страх, фарисейство й угоди. Мораль націоналістична – це мораль нового світу, світу чину й боротьби. Її засади внесли й тверді. Вона є основою чинного й чистого, мов хрусталь, характеру українського націоналіста, Лицаря-Революціонера.

4. Карний, це значить, що він безоглядно підпорядкований і вірний аж до смерті Ідеї Українського Націоналізму, Організації Українських Націоналістів і своїм провідникам. Кожний наказ для нього святий. Він знає, що карність – це основа організації й сили, а анархія – це руїна. Тому він завжди піддержує авторитет Проводу Української Нації в Організації.

5. Активний і підприємчивий, це значить, що він бореться всіма силами, використовуючи всі можливості, кожну хвилину для добра Великої Справи – Української Національної Революції. Він не знає безділля. В нього за думкою і словом іде чин, мов за блискавкою грім. Бо життя – це рух, боротьба,

а спокій – це застій, і холодна смерть. Кожну ідею, організацію чи людину він оцінює по ділах, а не по словах. Пасивність – це прикмета раба. Пасивності раба протиставляє він творчу ініціативу й напружену активність борця-провідника.

6. Відважний, це значить, що він завжди відважно і неустрашно протиставиться всім перешкодам і небезпекам. Він не знає, що то є страх. Заяча вдача боягуза-труса йому чужа й гидка.

7. Рішучий, це значить, що він кожний наказ і кожну свою постанову виконує рішучо, без вагань. Постановив – зробив.

8. Витривалий, це значить, що він завжди бореться завзято й витривало. Він знає, що без витривалості, доведеної аж до впертості, немає перемоги.

9. Зрівноважений, це значить, що він у всіх випадках життя задержує повну рівновагу духа. Життя українського націоналіста повне трудів, перешкод і небезпек. Щоб їх перебороти, щоб опанувати положення і зібрати всі сили до удару в відповідне місце, треба насамперед опанувати себе. Тому український націоналіст у підпіллі й у отвертому бою, в окопах і в тюрмі, в тріумфі чи на ступнях шибениці, завжди зрівноважений, завжди однаково спокійний, гордий і усміхнений. Вміє лицарськи перемагати і по-геройськи вмирати.

10. Точний, це значить, що він завжди придержується точності в житті аж до дрібниць.

11. Здоровий, це значить, що він хоче бути здоровим. Він хоче, щоб ціле молоде українське покоління було здорове. Україна потребує сильних і здорових тілом і духом синів. Тому він в міру можливості вправляє та поширює руханку і спорт, не нищить свого здоров'я вживанням отрут – не п'є і не курить, – ні гулящим життям. В українського націоналіста Велика Ідея в серці, вогонь революційного духа в грудях, міцні й гнучкі м'язи, сталеві нерви, бистрий соколинний зір і слух та твердий п'ястук.

12. Обережний, це значить, що він завжди суворо придержується усіх засад конспірації.

В ЖИТТІ НАРОДІВ ВИРІШУЄ ЗАКОН СИЛИ Й БОРОТЬБИ

25 липня 1942 року в Києві під час перестрілки з агентами Гестапо загинув Дмитро МIRON-Орлик (псевдо: «Максим Орлик», «Брюс», «Пін», «Роберт», «Андрій», «Свенціцький»), провідний ідеолог та діяч ОУН, Крайовий провідник ОУН на Осередньо-Східних Українських Землях.

ДМИТРО МИРОН-ОРЛИК

Цитати:

«Нація – це вищий ступінь розвитку народу. Це ідейно-політичне оформлення й завершення народу. Нарід стає нацією, коли витвориться у нього спільна воля й ідея творити власне життя, політично себе оформити, коли усвідомить собі своє історичне покликання...».

«Нація – це не лише біологічно-психологічний, суспільно-історичний і духовно-етичний твір, але це також політичний твір, що проявляється у волі й здібності керувати самим собою, творити власне самостійне життя, творити власну державу. Тільки через державу нація виступає як самостійний предмет історії, як суверен. Нація є джерелом і підставою найвищої неподільної державної влади».

«В житті народів вирішує закон сили й боротьби».

«Коли йде про долю й добро власної нації, тоді не сміє буди ніяких вагань, оглядання на вселюдську справедливість, тоді вирішує аргумент сили і боротьби».

«Доля України рішається в наших душах і серцях».

«Цілковите зірвання з минулим, це штучна будова з піску і каміння без фундаменту».

«Через націю людина вкарбовується своєю волею й вчинками у творчій процес історії».

«Коли йде про долю й добро власної нації, тоді не сміє буди ніяких вагань, оглядання на вселюдську справедливість, тоді вирішує аргумент сили і боротьби».

«Держава зберігає і передає грядущим поколінням не лише матеріальні здобутки, але твори духа й думки, прапори великих історичних чинів і пам'ять про великі історичні подвиги і постаті».

«Не Україна для нас, а ми для України».

«Хай згинуть наші імена, щоб тільки жила вічно Українська Нація».

«Національна ідея є підставою, центральною ідеєю і рушійною силою цілої історії України».

«Коли йде про долю і добро власної нації, тоді не сміє бути ніяких вагань і оглядання на вселюдську справедливість».

«Від сили, вартості і творчої снаги провідної верстви залежить сила й розвиток нації й держави».

«Меч революції є політий кров'ю її ворогів і катів народу, але освячений жертвами та прапором великої ідеї».

«Нашою честю й добром, нашим обов'язком є стати в ряди нових борців за силу й велич України, за славу Володимирового Тризуба».

**ВІРА!
СИЛА!
ПЕРЕМОГА!
СТАВАЙ ДО ЛАВ ОУН!**

Роман Калин – Господар з великої літери, патріот конкретних справ, що допомагає старійшинам ОУН

Нині маємо такий час, що все кишить політичним паром, гучними словами і гаслами, марнословством за якими жодних конкретних справ немає. Всі щось обіцяють, клянуться у вірності Україні та з того виходить “пшик”.

Але є й люди конкретних справ, які мало говорять але багато роблять.

Кілька років тому в селі Тишківці Городенківського району Івано-Франківщини ОУНівці познайомилися з Романом Калиним, підприємцем, господарем, Козаком, а ще справжнім, а не удаваним патріотом, глибоко віруючою людиною.

З тих пір пан Роман багато і регулярно допомагає Іллі Сливінському, ветерану ОУН і УПА, Почесному Голові ОУН, якому вже пішов 93-й рік життя. Чимало календарів з нашими Героями Степаном Бандерою, Романом Шухевичем, патріотичних газет і брошур вийшли друком коштом Романа Калина. Ці націоналістичні видання переправлені на Луганщини і Донеччину. Передані в бібліотеки й навчальні заклади.

Багато допоміг Роман Калин Володимирі Лукасевичу та Івану Петришину, зокрема вартісними

ліками, ці двоє наших побратимів ОУНівців свого часу з 1990 року були членами політичного об'єднання “Державна Самостійність України” (ДСУ), яке очолював легендарний політв'язень – націоналіст Іван Кандиба.

Численні поїздки делегацій до історичних місць, допомога дітям сиротам, молоді – це лише невеликий штрих благодійної та патріотичної діяльності Романа Калина.

Пан Роман не любить тим хвалитися. Але ОУН скаже це за нього бо він достойний доброго слова та нашої підтримки.

І нині на Свято Покрови коли згадуємо Козаків і воїнів УПА та нашої сучасної Армії ми щиро дякуємо Роману Калину за його добрі справи. Хай оберігає його Свята Покрова. І якби побільше було таких патріотів, як пан Роман то й наша Івано-Франківщина й вся Україна були б іншими.

Ми віримо, що так буде!

І словом, і ділом відстоюймо Україну!

Шануймося українці!

*Іван Палагіцький,
Ветеран ОУН і УПА,
Член Ради Старійшин ОУН*

«Нескорена Нація» в інтернеті: www.neskorena-nacia.com.ua

Засновник і видавець: ОУН
Реєстраційне свідоцтво КВ № 428.
Редактор Максим Рубан.
Адреса видання: м. Київ, вул. Гоголівська, 39а

Прочитав сам, передай іншому!
З хати до хати! З рук до рук!